

[Gert Petersen]

tror egentlig også, at Damark har vendt sig og vil vende sig imod det, for ellers ville Danmarks officielle Afrikapolitik ligge i ruiner. Netop denne politik fik en opmuntring med vedtagelsen af visse økonomiske sanktioner – de var beskedne, men det var et fremskridt – over for Sydafrika her i tinget for nylig. Gid denne linje vil slå stærkere igennem i dansk udenrigspolitik i det hele taget!

Formanden:

Jeg skal her afbryde forhandlingen og ud-sætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.30.

Mødet udsat kl. 12.16

Mødet genoptaget kl. 13.30

Forhandlingen genoptoges.

Poul Schlüter (KF):

Først vil jeg gerne tillade mig at undskylde, at både statsministeren og jeg selv af tvingende grunde har været forhindret i at deltage i formiddagens møde.

Rundt om i landet holdes der i denne tid eksaminer. Man kan måske sige, at afslutningsdebatten er en slags eksamen for regering og folketing, men den foregår under de regler, at det er tinget selv, der både eksaminerer og censurerer, og det skal man nok være lettet over, for det er mit indtryk, at hvis det var befolkningen, som skulle tale og dømme i dag, blev der ikke tale om høje karakterer.

Når der skal gøres status under denne afslutningsdebat efter et langt og næsten uafbrudt folketingsår, mener jeg, vi skylder selv at gøre det således op, at der ikke er ret meget, vi kan glæde os over. Vi lever under en lavkonjunktur og en økonomisk krise, og den præger det meste af verdensøkonomien. Nogle af grundene til de danske interne vanskeligheder er vist kommet til os udefra, men gør man det reelt op, kommer man ikke uden om, at en meget stor del af Danmarks indre vanskeligheder er selvforskyldte. I den konservative folketingsgruppe mener vi, det er vigtigt under denne afslutningsdebat netop at pege på, at et meget stort antal af grundene til vore problemer hænger sammen med,

at vi selv har tilrettelagt dansk politik og økonomi så tåbeligt i en lang årrække.

Regeringen har haft travlt året igennem, og folketinget har sandelig også haft travlt året igennem. Der er blevet regeret, og der er blevet lovgivet. Kværnen har malet uafledeligt. Der er gennemført en række reformer, og nogle af dem har været påkrævede og gode. Det er dem, mit parti har stemt for. Men bag al denne aktivitet og travlhed skjuler sig, at de altdominerende problemer i det danske samfund fortsat er uløste. Vi mener, at når status skal skrives i dag, må vi sige klart, at det afgørende livtag med det økonomiske tilbageslag mangler vi endnu at tage.

Det har været helt dominerende i folketingets virksomhed i nogle år, at man sidst på sommeren har vedtaget kriseforlig. Først et septemberforlig, senere et augustforlig I og i fjor et augustforlig II. Den konservative folketingsgruppe mener, at augustforliget fra i fjor såvel som augustforliget fra for 2 år siden har været nyttige. Det var forsøg på at lette krisens virkninger og omfang. Men vi erkender i dag, ligesom vi gjorde, da disse forlig blev etableret, at det har været en ganske utilstrækkelig politik.

I dag kan vi vel godt konstatere, at augustforlig II stort set er udtømt. Dets indhold er gennemført i beslutninger og lovgivning, og der er ikke mere at håbe på. Augustforlig I og augustforlig II virker, men der er ikke mere at håbe på. Der er ingen mirakelvirkninger, vi blot kan drømme om.

Og derfor mener vi også, at vi i dag må spørge: hvad vil så regeringen? Regeringens og folketingsflertallets hidtidige politik er ført ud i livet, den har virket mere eller mindre, men der ligger ingen virkninger dér fremme et eller andet sted, som vi kan glæde os til. Derfor må vi spørge: hvad er nu regeringens politik? Vi må slå fast, at betalingsbalanceudviklingen er utilfredsstillende. Vi må slå fast, at vi har en ledighed, som langt overstiger, hvad der er nødvendigt, hvis vi blot måler ud fra den internationale lavkonjunktur. Vi må slå fast, at dansk eksport til udlandet ikke stiger nok. Og vi har ikke lov til at håbe, at det bare vil komme af sig selv. Hvad vil så regeringen?

Fra den konservative gruppe vil vi gerne sige til regeringen i dag, at hvis man beslutter sig nu eller gennem de nærmeste måneder til for alvor at ville gøre noget ved arbejds-